Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 595/2004

af 30. marts 2004

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter

(EUT L 94 af 31.3.2004, s. 22)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens forordning (EF) nr. 1468/2006 af 4. oktober 2006	L 274	6	5.10.2006
►**M2**	Kommissionens forordning (EF) nr. 1913/2006 af 20. december 2006	L 365	52	21.12.2006
►**M3**	Kommissionens forordning (EF) nr. 228/2008 af 13. marts 2008	L 70	7	14.3.2008
►**M4**	Kommissionens forordning (EF) nr. 258/2009 af 26. marts 2009	L 81	19	27.3.2009

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 595/2004

af 30. marts 2004

om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 af 29. september 2003 om en afgift på mælk og mejeriprodukter [1], særlig artikel 24, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Afgiftsordningen for mælk og mejeriprodukter er i henhold til forordning (EF) nr. 1788/2003 blevet forlænget med yderligere elleve på hinanden følgende tolvmånedersperioder fra 1. april 2004. Der bør fastsættes gennemførelsesbestemmelser for at tage hensyn til de nye bestemmelser i denne forordning. Gennemførelsesbestemmelserne bør i vid udstrækning også omfatte bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1392/2001 af 9. juli 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter [2]. Forordning (EF) nr. 1392/2001 bør derfor ophæves.

(2) Der bør fastsættes regler, så det bliver muligt at fordele de nationale mængder på leverancer og direkte salg for hver medlemsstat. Med henblik herpå bør medlemsstaterne tage hensyn til de nye definitioner af »leverancer« og »direkte salg« i artikel 5, litra f) og g), i forordning (EF) nr. 1788/2003 og samtidig informere de producenter, der bliver berørt af de nye definitioner.

(3) I denne forordning bør der også fastsætte supplerende bestemmelser for den endelige beregning af den afgift, som skal betales for leverancer og for direkte salg, foranstaltninger, som sikrer, at medlemsstaterne betaler afgiften rettidigt til Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, og endelig kontrolregler for at sikre, at andelene af den afgift, der skal betales, er blevet korrekt opkrævet.

(4) Det bør fastsættes, hvordan mælkens fedtindhold skal indgå i beregningen ved den endelige opgørelse over de leverende mængder. Der kræves særlige bestemmelser, som skal gælde, hvis referencemængden for leverancer ændres, eller hvis der tildeles referencemængder fra den nationale reserve.

(5) Da der i forordning (EF) nr. 1788/2003 er fastsat referencefedtindhold for hver medlemsstat, bør der fastsættes regler for tilpasning af det individuelle referenceindhold, når det er nødvendigt.

(6) Det er vigtigt dels at kontrollere, om de oplysninger, som opkøberne og producenterne meddeler, er nøjagtige, dels at sørge for, at afgiften rent faktisk væltes over på de producenter, som er ansvarlige for overskridelsen af de nationale referencemængder. Med henblik herpå bør medlemsstaterne spille en større rolle, når det gælder de kontrolforanstaltninger og sanktioner, de skal iværksætte for at sikre, at andelene af den afgift, der skal betales, opkræves korrekt. Medlemsstaterne bør især udarbejde

[1] EUT L 270 af 21.10.2003, s. 123.
[2] EFT L 187 af 10.7.2001, s. 19.

▼B

en national kontrolplan for hver tolvmånedersperiode på grundlag af en risikoanalyse og bør føre kontrol på bedriftsniveau, transportniveau og opkøberniveau for at bekæmpe eventuelle uregelmæssigheder og svig. Det bør også fastsættes, hvor mange kontroller, der skal foretages og inden for hvilke frister, for at det inden for et givet tidsrum kan fastslås, om alle parter har overholdt reglerne. Der bør også iværksættes sanktioner, hvis disse grundlæggende krav ikke er overholdt.

(7) Medlemsstaterne bør også godkende de opkøbere, der opererer på deres område, og der bør fastsættes nærmere regler for det tilfælde, at opkøberne ikke overholder forordningen.

(8) Meddelelser til Kommissionen spiller en vigtig rolle ved forvaltningen af ordningen, og brugen heraf bør derfor øges. Især er meddelelserne om fordelingen på leverancer og direkte salg og svarene på det årlige spørgeskema vigtige for Kommissionens forvaltning af ordningen. Overholdelsen af frister er også medvirkende til at fremme en effektiv forvaltning. Kommissionen bør desuden have udførlige oplysninger om gennemførelsen på nationalt plan for at få bedre kendskab til de forskellige ordninger, der anvendes i medlemsstaterne.

(9) Denne forordning bør anvendes fra samme dato som forordning (EF) nr. 1788/2003.

(10) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Denne forordning indeholder gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1788/2003 for så vidt angår fordeling af nationale referencemængder på leverancer og direkte salg, beregning og betaling af afgiften, kontrolforanstaltninger og meddelelser fra medlemsstaterne.

Artikel 2

Fordeling af nationale referencemængder på leverancer og direkte salg

Hvert år efter modtagelsen af de meddelelser, der er nævnt i ►M4 artikel 25 ◄, fordeler Kommissionen den nationale referencemængde, der er fastlagt for hver medlemsstat i bilag I til forordning (EF) nr. 1788/2003, på leverancer og direkte salg i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2, i samme forordning.

Denne fordeling offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 3

Omregninger

Omregninger som omhandlet i artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1788/2003 kan være midlertidige eller definitive.

▼B

Midlertidige omregninger af individuelle referencemængder er omregninger, hvor producenten for en bestemt tolvmånedersperiode anmoder om at få omregnet en mængde mælk fra en referencemængde til en anden.

Definitive omregninger er omregninger, hvor producenten for en tolvmånedersperiode og de følgende tolvmånedersperioder anmoder om at få omregnet en mængde mælk fra en referencemængde til en anden.

Artikel 4

Information om nye definitioner af leverancer og direkte salg

1. Medlemsstaterne informerer de berørte producenter om de nye definitioner af »leverance« og »direkte salg« i artikel 5, litra f) og g), i forordning (EF) nr. 1788/2003.

2. En definitiv omregning fra en referencemængde til en anden i forbindelse med de definitioner, der er nævnt i stk. 1, foretages efter anmodning fra producenten efter artikel 6, stk. 2, i forordning nr. 1788/2003.

Artikel 5

Meddelelse om individuelle referencemængder

Medlemsstaterne underretter producenterne om hver ny tildeling eller ændring af deres individuelle referencemængde på den efter deres opfattelse mest velegnede måde, som dog skal sikre, at producenterne får reelt kendskab til den tildelte referencemængde.

KAPITEL II

BEREGNING AF AFGIFTEN

AFDELING 1

ALMINDELIGE REGLER

Artikel 6

Metode til beregning af afgiften

Mælk og mejeriprodukter, der afsættes, jf. artikel 5, litra h), i forordning (EF) nr. 1788/2003, skal indgå i beregningen af afgiften på det tidspunkt, de forlader en bedrift på medlemsstatens område eller anvendes på bedriften til erhvervsmæssige formål.

Hvis mælken eller mejeriprodukterne forlader bedriften for at blive destrueret som led i sundhedsforanstaltninger i henhold til en beslutning truffet af medlemsstatens myndigheder, skal de pågældende mængder ikke medregnes som leverancer eller direkte salg.

Mælk, som forlader bedriften for at blive behandlet eller forarbejdet i forbindelse med en kontrakt om lønarbejde, betragtes som en leverance.

Artikel 7

Ændringer af det individuelle referencefedtindhold

1. Hvis der tildeles yderligere referencemængder fra den nationale reserve, forbliver det referencefedtindhold, der er nævnt i artikel 9 i forordning (EF) nr. 1788/2003, uændret.

▼B

2. Forhøjes eller fastlægges referencemængden for leverancer på grundlag af omregninger i henhold til artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1788/2003, er referencefedtindholdet 3,8 % for den referencemængde, som omregnes til leverancer.

Referencefedtindholdet for referencemængden for leverancer forbliver dog uændret, hvis producenten fremlægger en for myndighederne tilfredsstillende begrundelse herfor.

3. I de tilfælde, der er nævnt i artikel 16 og 17 og artikel 18, stk. 1, litra d), e) og f), i forordning (EF) nr. 1788/2003, overdrages referencefedtindholdet sammen med den referencemængde, som det er knyttet til.

4. I de tilfælde, der er nævnt i artikel 18, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 1788/2003, forhøjes de tildelte eller overdragne referencemængders samlede referencefedtindhold ikke i forhold til indholdet i de afståede mængder. Medmindre andet følger af artikel 6, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1788/2003, kan den mælkemængde, der skal omfordeles eller overdrages, genberegnes på grundlag af et bestemt referencefedtindhold, eller omvendt kan referencefedtindholdet genberegnes på grundlag af en bestemt disponibel mælkemængde.

5. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 2, første afsnit, og i stk. 3 og 4, er det referencefedtindhold, der fremkommer, lig med gennemsnittet af de oprindelige og overdragne eller omregnede referencefedtindhold, vægtet med de oprindelige og overdragne eller omregnede referencemængder.

6. For producenter, hvis referencemængde helt og holdent kommer fra den nationale reserve, og som har indledt deres virksomhed efter den 1. april 2004, er referencefedtindholdet lig med det nationale referencefedtindhold, der er fastlagt i bilag II til forordning (EF) nr. 1788/2003.

AFDELING 2

LEVERANCER

Artikel 8

Opgørelser over leverancer

1. Ved udgangen af hver tolvmånedersperiode udfærdiger opkøberne for hver producent en opgørelse, der mindst angiver mængden og fedtindholdet for den mælk, som producenten har leveret i løbet af perioden.

Er der tale om et skudår, nedsættes mælkemængden med en tresindstyvendedel af de mængder, der er leveret i februar og marts.

2. Inden den 15. maj hvert år sender opkøberne medlemsstatens myndigheder en erklæring med en oversigt over de i stk. 1 nævnte opgørelser, der mindst omfatter den samlede mængde og det gennemsnitlige fedtindhold i den mælk, de har fået leveret, samt eventuelt efter medlemsstatens beslutning hver producents referencemængde og referencefedtindhold, mængden justeret efter artikel 10, stk. 1, summen af de individuelle referencemængder og de justerede mængder og det gennemsnitlige fedtindhold, som disse producenter råder over.

Opkøberne erklærer eventuelt, at de ikke har modtaget leverancer i den pågældende periode.

3. Medlemsstaten skal forlange, at en opkøber, der ikke overholder den frist, som er nævnt i stk. 2, betaler et beløb for hver kalenderdags forsinkelse svarende til den afgift, der skal betales for en overskridelse af de mængder mælk, som producenterne har leveret til opkøberen, på 0,01 %. Kendes disse mængder ikke på grund af manglende erklæring, kan myndighederne anslå dem. Beløbet må ikke være lavere end 100 EUR eller højere end 100 000 EUR.

▼M1

4. Hvis der ikke er indgivet nogen erklæring inden den 15. juni, giver medlemsstaterne inden 15 arbejdsdage formelt køberen besked om at indsende en sådan erklæring inden 15 dage. Hvis erklæringen ikke er blevet forelagt ved udløbet af denne frist, trækker medlemsstaterne enten godkendelsen tilbage eller forlanger betaling af et beløb, der står i forhold til den pågældende mælkemængde og uregelmæssighedens alvor.

Stk. 3 finder anvendelse indtil fristens udløb.

▼B

5. De i stk. 3 og 4 omhandlede sanktioner pålægges ikke, hvis medlemsstaten konstaterer, at det drejer sig om et tilfælde af force majeure, eller at uregelmæssigheden hverken er begået forsætligt eller som følge af grov uagtsomhed, eller at den er af ringe betydning for ordningens funktion eller kontrollens effektivitet.

Artikel 9

Tilpasning af det individuelle referencefedtindhold

1. I forbindelse med artikel 9, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1788/2003 registrerer medlemsstaterne hvert år inden den 1. juli eventuelle overskridelser af det nationale referencefedtindhold i den tolvmånedersperiode, der sluttede den 31. marts samme år.

2. Det individuelle referencefedtindhold tilpasses med samme koefficient for alle producenter, således at det vejede gennemsnit af de individuelle referencefedtindhold for den enkelte medlemsstat ikke overstiger det referencefedtindhold, der er fastlagt i bilag II til forordning (EF) nr. 1788/2003, med mere end 0,1 g pr. kg. Tilpasningen meddeles producenterne inden den 1. august og gælder fra den tolvmånedersperiode, som begynder den 1. april samme år.

Artikel 10

Sammenligning af referencefedtindhold og faktisk fedtindhold

1. For at gøre det muligt for hver producent at udfærdige den opgørelse, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, i nærværende forordning, og i henhold til artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1788/2003 sammenlignes det gennemsnitlige fedtindhold i den mælk, producenten har leveret, med producentens referencefedtindhold som omhandlet i artikel 9, stk. 1, i samme forordning.

▼M4

Konstateres der en positiv afvigelse, forhøjes den leverede mængde mælk med 0,09 % pr. 0,1 g yderligere fedtstof pr. kg mælk.

▼B

Konstateres der en negativ afvigelse, nedsættes den leverede mængde mælk med 0,18 % pr. 0,1 g mindre fedtstof pr. kg mælk.

▼M1

Hvis tredje afsnit finder anvendelse, og producentens leverede mælkemængde efter justeringen er under 75 % af den faktisk leverede mængde, mens producentens referencefedtindhold er over 4,5 %, udfærdiges den individuelle opgørelse på grundlag af 75 % af den faktisk leverede mængde.

▼M4

Udtrykkes den leverede mælkemængde i liter, multipliceres justeringen med koefficienten 0,971.

2. Medlemsstaterne fastlægger justeringen af leverancer på nationalt plan i overensstemmelse med artikel 80, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 ([1]).

▼B

AFDELING 3

DIREKTE SALG

Artikel 11

Erklæringer om direkte salg

1. Ved udgangen af hver tolvmånedersperiode afgiver producenten en erklæring med en oversigt over det direkte salg pr. produkt.

Er der tale om et skudår, nedsættes mængden af mælk eller mælkeækvivalent med en tresindstyvendedel af de mængder, der er solgt i februar og marts, eller med en trehundredeogseksogtresindstyvendedel af de mængder, der er solgt i den pågældende tolvmånedersperiode.

2. Hvert år inden den 15. maj indgiver producenten den i stk. 1 nævnte erklæring til medlemsstatens myndigheder.

Medlemsstaten kan fastsætte, at en producent, der råder over en referencemængde for direkte salg, i givet fald skal erklære ikke at have solgt eller overdraget mælk eller andre mejeriprodukter i den pågældende periode.

3. Medlemsstaten forpligter producenter, der ikke overholder den i stk. 2 nævnte frist, til at betale et beløb for hver kalenderdags forsinkelse svarende til den afgift, der skal betales for en overskridelse af deres referencemængde for direkte salg på 0,01 %. Beløbet må dog ikke være lavere end 100 EUR eller højere end 1 000 EUR.

Har producenterne overskredet deres referencemængde, og er den nationale referencemængde for direkte salg også overskredet, skal producenterne også betale et bidrag til afgiften, som beregnes på grundlag af hele overskridelsen af deres referencemængde, og kan ikke komme i betragtning ved en eventuel omfordeling af uudnyttede referencemængder som fastsat i artikel 12, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1788/2003.

Har en producent afgivet en urigtig erklæring, kræver medlemsstaten, at der betales et beløb, der står i forhold til den pågældende mælkemængde og uregelmæssighedens alvor, men som højst svarer til den teoretiske afgift for mælkemængden, der følger af den foretagne korrektion, multipliceret med 1,5.

▼M1

4. Hvis der ikke er indgivet nogen erklæring inden den 15. juni, giver medlemsstaterne inden 15 arbejdsdage formelt producenten besked om at indsende en sådan erklæring inden 15 dage. Hvis erklæringen ikke er blevet forelagt ved udløbet af denne frist, overføres producentens referencemængde for direkte salg til den nationale reserve. Denne artikels stk. 3, første afsnit, finder anvendelse indtil fristens udløb.

▼B

5. De i stk. 3 og 4 omhandlede sanktioner pålægges ikke, hvis medlemsstaten konstaterer, at det drejer sig om et tilfælde af force majeure, eller at uregelmæssigheden hverken er begået forsætligt eller

([1]) EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

▼B

som følge af grov uagtsomhed, eller at den er af ringe betydning for ordningens funktion eller kontrollens effektivitet.

Artikel 12

Ækvivalenter

1. Ved afsætning af andre produkter end mælk fastlægger medlemsstaterne de mængder mælk, der er anvendt til forarbejdningen. I forbindelse hermed anvendes der følgende ækvivalenter:

a) 1 kg fløde = 0,263 kg mælk x flødens fedtindhold i %, udtrykt i masse

b) 1 kg smør = 22,5 kg mælk.

For ost og alle andre mejeriprodukter fastsætter medlemsstaterne ækvivalenterne under hensyntagen til bl.a. de pågældende ostetypers eller andre mejeriprodukters tørstof- og fedtindhold.

Hvis producenten over for myndighederne kan bevise, hvilke mængder der er anvendt til forarbejdning af de pågældende produkter, kan medlemsstaten anvende dette bevis i stedet for de ækvivalenter, der er nævnt i første og andet afsnit.

2. Hvis det viser sig at være vanskeligt ud fra de afsatte produkter at fastslå, hvor store mængder mælk der er anvendt til forarbejdningen, kan medlemsstaterne fastsætte mængderne af mælkeækvivalenter skønsmæssigt ud fra det antal malkekøer, producenten har, og en for besætningen repræsentativ gennemsnitlig mælkeydelse pr. ko.

KAPITEL III

BETALING AF AFGIFTEN

Artikel 13

Meddelelse om afgiften

1. Når det gælder leverancer, meddeler myndighederne opkøberne eller bekræfter over for dem, hvilken andel af afgiften de skal erlægge, efter at myndighederne eventuelt, afhængigt af medlemsstatens beslutning, har omfordelt en del af eller alle de uudnyttede referencemængder enten direkte til de pågældende producenter eller eventuelt til opkøberne med henblik på viderefordeling mellem de pågældende producenter.

2. Når det gælder direkte salg, meddeler myndighederne producenterne, hvilken andel af afgiften de skal erlægge, efter at myndighederne eventuelt, afhængigt af medlemsstatens beslutning, har omfordelt en del af eller alle de uudnyttede referencemængder direkte til de pågældende producenter.

3. På nationalt plan foretages der ingen omfordeling af uudnyttede mængder mellem referencemængder for leverancer og referencemængder for direkte salg.

▼M2

Artikel 14

Den udløsende begivenhed for den vekselkurs, der gælder ved betalingen af den afgift, der er omhandlet i artikel 1 i forordning (EF) nr. 595/2004, er den, der er omhandlet i artikel 5, stk. 6, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1913/2006 ([1]).

([1]) EUT L 365 af 21.12.2006, s. 52.

▼B

Artikel 15

Betalingsfrist

1. Inden den 1. ►M1 oktober ◄ hvert år indbetaler afgiftspligtige opkøbere eller i tilfælde af direkte salg afgiftspligtige producenter det beløb, der skal erlægges, til myndighederne efter regler, som medlemsstaten fastsætter.

2. Overholdes den betalingsfrist, der er nævnt i stk. 1, ikke, påløber der for de skyldige beløb en årlig rente til de kvartalsreferencerentesatser, der gælder den 1. ►M1 oktober ◄ hvert år, jf. bilag II, forhøjet med et procentpoint.

Renten betales til medlemsstaten.

▼M1

3. Medlemsstaterne anmelder de beløb, der følger af anvendelsen af artikel 3 i forordning (EF) nr. 1788/2003, til Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) senest sammen med de udgifter, der anmeldes for november hvert år.

Hvis medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 26, stk. 3, i denne forordning giver meddelelse om en ajourføring af det i samme artikels stk. 1 nævnte spørgeskema, anmeldes det justerede beløb til EGFL senest sammen med de udgifter, der opgives for måneden forud for den, hvori spørgeskemaet skal indsendes.

▼B

4. Hvis det af det dokument, der er omhandlet i artikel 3, stk. 5, i Kommissionens forordning (EF) nr. 296/96 ([1]), fremgår, at den frist, der er nævnt i stk. 3 i nærværende artikel, ikke er overholdt, nedsætter Kommissionen forskuddene på konteringen af landbrugsudgifterne i forhold til det beløb, der skal betales, eller skønnet over dette beløb i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1788/2003.

▼M1

Artikel 16

Kriterier for fordeling af den overskydende afgift

1. Medlemsstaterne opstiller eventuelt de prioriterede producentkategorier, der nævnes i artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1788/2003, på grundlag af et eller flere af følgende objektive kriterier:

a) de nationale myndigheders formelle erkendelse af, at hele afgiften eller en del af den er opkrævet uberettiget

b) bedriftens geografiske beliggenhed, primært bjergområder svarende til definitionen i artikel 18 i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 ([2]);

c) den maksimale belægningsgrad på bedrifter med ekstensiv husdyrproduktion

d) den individuelle referencemængde overskrides med mindre end 5 % eller mindre end 15 000 kg afhængigt af, hvad der er mindst

e) den individuelle referencemængde er mindre end 50 % af medlemsstatens gennemsnitlige individuelle referencemængde

f) andre objektive kriterier, som medlemsstaten har vedtaget i samråd med Kommissionen.

2. Fordelingen af den overskydende afgift skal være afsluttet senest femten måneder efter den pågældende tolvmånedersperiodes udløb

([1]) EFT L 39 af 17.2.1996, s. 5.
([2]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80.

▼M1

Artikel 16a

Anvendelse af den ene procent af afgiften, som ikke skal betales til EGFL

Hvis den ene procent af afgiften, som ifølge artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1788/2003 ikke skal betales til EGFL, overskrider det beløb, som er nødvendigt for at dække fallit eller bestemte producenters manglende evne til at betale afgiften, kan medlemsstaterne anvende det overskydende beløb i overensstemmelse med samme forordnings artikel 13, stk. 1.

▼B

Artikel 17

Opkrævning af afgiften

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at afgiften opkræves korrekt, og at den pålægges de producenter, der har bidraget til overskridelsen.

KAPITEL IV

MEDLEMSSTATERNES KONTROL OG OPKØBERNES OG PRODUCENTERNES FORPLIGTELSER

AFDELING 1

KONTROL

Artikel 18

Nationale kontrolforanstaltninger

Medlemsstaterne træffer alle kontrolforanstaltninger for at sikre, at denne forordning overholdes, specielt foranstaltningerne i artikel 19 til 22.

Artikel 19

Kontrolplan

1. Medlemsstaterne udarbejder en almindelig kontrolplan for hver tolvmånedersperiode på grundlag af en risikoanalyse. Kontrolplanen skal mindst indeholde oplysninger om:

a) de kriterier, der er lagt til grund for planens udarbejdelse

b) de opkøbere og producenter, der er udvalgt

c) den kontrol på stedet, der skal foretages for den pågældende tolvmånedersperiode

d) kontrollen med transporten fra producenter til opkøbere

e) kontrollen med producenternes og opkøbernes årlige erklæringer.

Medlemsstaterne kan beslutte at ajourføre den almindelige kontrolplan ved hjælp af mere udførlige periodiske planer.

I forbindelse med risikoanalysen skal der tages hensyn til, at de aktive erhvervsdrivende inden for mejerisektoren er repræsentative, og ved fastsættelsen af kontroltidspunkterne skal der tages hensyn til produktionens sæsonbetonede karakter.

2. Kontrollen skal føres både i løbet af den pågældende tolvmånedersperiode og efter dens udløb på grundlag af de årlige erklæringer.

▼B

3. Kontrollen betragtes som afsluttet, når der foreligger en kontrolrapport.

Alle kontrolrapporter skal være afsluttet senest 18 måneder efter udgangen af den pågældende tolvmånedersperiode. ►M4 Kontrolrapporterne skal dog være afsluttet senest 12 måneder efter udløbet af den pågældende periode i de medlemsstater, hvor artikel 22, stk. 1, litra aa) og ba), anvendes. ◄

Hvis kontrollen i artikel 20 kombineres med anden kontrol, skal fristerne for den anden kontrol og udarbejdelsen af de respektive kontrolrapporter dog overholdes.

Artikel 20

Kontrol på stedet

Kontrollen på stedet foretages uanmeldt. Under forudsætning af, at formålet med kontrollen ikke derved bringes i fare, kan der dog gives et varsel, som begrænses til det absolutte minimum.

Kontrol på stedet i henhold til denne forordning og enhver anden kontrol i henhold til andre EF-bestemmelser foretages samtidigt, hvor dette er hensigtsmæssigt.

Artikel 21

Kontrol af leverancer og direkte salg

1. Kontrollen af leverancer skal foretages på bedriftsniveau, under transporten af mælken og på opkøberniveau. I alle led skal medlemsstaterne ved hjælp af kontrol på stedet fysisk kontrollere, om registreringen og bogføringen af den afsatte mælk er korrekt, herunder:

a) på bedriftsniveau kontrollere producentens status, jf. artikel 5, litra c), i forordning (EF) nr. 1788/2003, samt at der er overensstemmelse mellem leverancer og produktionskapacitet

b) på transportniveau kontrollere det dokument, der er nævnt i artikel 24, stk. 4, i denne forordning, at instrumenterne til måling af mælkemængde og -kvalitet er nøjagtige, at indsamlingsmetoden følges, også på eventuelle mellemliggende indsamlingssteder, og at den indsamlede mængde mælk svarer til den indvejede mængde

c) på opkøberniveau kontrollere, at de erklæringer, der er nævnt i artikel 8 i denne forordning, er rigtige, især ved at sammenholde dem med de dokumenter, der er nævnt i artikel 24, stk. 2-5, at de lagerregnskaber og bogførte leverancer, der er nævnt i artikel 24, stk. 2 og 3, er pålidelige på baggrund af de forretningspapirer og andre dokumenter, der viser, hvordan den indsamlede mælk er blevet anvendt.

2. Når det gælder direkte salg, kontrolleres især følgende:

a) på bedriftsniveau producentens status, jf. artikel 5, litra c), i forordning (EF) nr. 1788/2003, samt at der er overensstemmelse mellem direkte salg og produktionskapacitet

b) at den erklæring, der er nævnt i artikel 11, stk. 1, i denne forordning, er rigtig, navnlig ved hjælp af de dokumenter, der er nævnt i artikel 24, stk. 6.

Artikel 22

Kontrolintensitet

1. Den kontrol, der er nævnt i artikel 21, stk. 1, skal mindst omfatte:

▼M4

a) 2 % af producenterne for hver 12-månedersperiode, eller

aa) 1 % af producenterne i de medlemsstater, hvor de samlede justerede leverancer har udgjort mindre end 95 % af leverancernes andel af den nationale kvote i hver af de tre foregående 12-månedersperioder, og

b) 40 % af den anmeldte mængde mælk efter justering for den pågældende periode, eller

ba) 20 % af den anmeldte mælk efter justering i de medlemsstater, hvor de samlede justerede leverancer har udgjort mindre end 95 % af leverancernes andel af den nationale kvote i hver af de tre foregående 12-månedersperioder, og

▼B

c) en repræsentativt udsnit af mælketransporterne fra udvalgte producenter til udvalgte opkøbere.

Transportkontrollen i litra c) skal især foretages ved indvejningen på mejerierne.

▼M3

2. Den kontrol, der er nævnt i artikel 21, stk. 2, skal mindst omfatte:

a) 5 % af producenterne eller

b) for de to følgende grupper:

i) 1 % af de producenter, hvis individuelle referencemængde for direkte salg er på under 5 000 kg, og hvis anmeldte direkte salg for den pågældende tolvmånedersperiode er på under 5 000 kg mælk eller mælkeækvivalenter

ii) 5 % af de producenter, der ikke opfylder betingelserne i nr. i).

▼B

3. Hver opkøber skal kontrolleres mindst en gang hvert femte år.

AFDELING 2

FORPLIGTELSER

Artikel 23

Godkendelse af opkøber

1. En opkøber skal for at kunne købe mælk fra producenter og operere på en medlemsstats område være godkendt af medlemsstaten.

2. Uden at dette indskrænker anvendelsen af strengere bestemmelser fastsat af den pågældende medlemsstat, godkendes en opkøber kun, hvis opkøberen:

a) godtgør at være handlende ifølge de nationale bestemmelser

b) i medlemsstaten råder over lokaler, hvor myndighederne har adgang til lagerregnskab, registre og andre papirer som nævnt i artikel 24, stk. 2

c) forpligter sig til løbende at ajourføre lagerregnskab, registre og andre papirer som nævnt i artikel 24, stk. 2

d) forpligter sig til mindst en gang årligt at indgive de opgørelser og erklæringer, der er nævnt i artikel 8, stk. 2, til medlemsstatens myndigheder.

3. Uden at dette berører de sanktioner, som den pågældende medlemsstat har fastsat, trækkes godkendelsen tilbage, hvis betingelserne i stk. 2, litra a) og b), ikke længere er opfyldt.

▼B

Konstateres det, at opkøberen har fremlagt en unøjagtig opgørelse eller erklæring eller ikke har opfyldt den i stk. 2, litra c), omhandlede forpligtelse eller gentagne gange ikke har opfyldt en anden forpligtelse i forordning (EF) nr. 1788/2003, i nærværende forordning eller i de nationale regler, trækker medlemsstaten enten godkendelsen tilbage eller pålægger betaling af et beløb, der står i forhold til den pågældende mælkemængde og uregelmæssighedens alvor.

4. Opkøberen kan efter anmodning generhverve godkendelsen efter en periode på mindst seks måneder, hvis en ny grundig kontrol giver tilfredsstillende resultater.

De i stk. 3 omhandlede sanktioner pålægges ikke, når medlemsstaten konstaterer, at det drejer sig om et tilfælde af force majeure, eller at uregelmæssigheden hverken er begået forsætligt eller som følge af grov uagtsomhed, eller at den er af ringe betydning for ordningens funktion eller kontrollens effektivitet.

Artikel 24

Opkøberens og producentens forpligtelser

1. Producenten skal sikre sig, at den opkøber, han leverer til, er godkendt. Medlemsstaterne fastsætter sanktioner for det tilfælde, at der leveres til en opkøber, som ikke er godkendt.

2. Opkøberne opbevarer følgende materiale, så det kan stilles til rådighed for medlemsstatens myndigheder, i mindst tre år fra udgangen af det år, hvor disse dokumenter er udarbejdet: dels et lagerregnskab pr. tolvmånedersperiode med oplysning om hver producents navn og adresse, de i artikel 8, stk. 2, nævnte oplysninger pr. måned eller pr. fireugersperiode for de leverede mængder og pr. år for de øvrige oplysninger, dels forretningspapirer, korrespondance og andre supplerende oplysninger, jf. Rådets forordning (EØF) nr. 4045/89 ([1]), som gør det muligt at kontrollere lagerregnskabet.

3. Opkøberen er ansvarlig for at bogføre alle de mængder mælk, han får leveret. Opkøberen opbevarer derfor følgende dokumenter, så de kan stilles til rådighed for medlemsstatens myndigheder, i mindst tre år fra udgangen af det år, hvor disse dokumenter er udarbejdet: fortegnelsen over opkøberne og de virksomheder, der behandler eller forarbejder mælk, og som har leveret opkøberen mælk, og oplysninger om den mængde, som hver leverandør har leveret hver måned.

4. Ved indsamling på bedrifterne skal mælken ledsages af et dokument, som viser de enkelte leverancer. Opkøberen opbevarer desuden oplysninger, som gør det muligt at spore de enkelte leverancer, i mindst tre år regnet fra udgangen af det år, hvor disse oplysninger blev registreret.

5. Producenter, der leverer mælk, opbevarer dokumenter om de mængder mælk, som er blevet leveret til opkøbere, så dokumenterne kan stilles til rådighed for medlemsstatens myndigheder, i mindst tre år regnet fra udgangen af det år, hvor de er udarbejdet. Den pågældende producent opbevarer også lister over de dyr, som anvendes til mælkeproduktion på bedriften, jf. artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 ([2]), så listerne kan stilles til rådighed for myndighederne.

6. ►M1 Producenter, der foretager direkte salg, opbevarer følgende materiale, så det kan stilles til rådighed for medlemsstatens myndigheder, i mindst tre år regnet fra udgangen af det år, hvor disse dokumenter er udarbejdet: et lagerregnskab pr. tolvmånedersperiode med oplysninger pr. måned og pr. produkt om de mængder mælk eller mejeriprodukter, der er blevet solgt eller overdraget.

([1]) EFT L 388 af 30.12.1989, s. 18.
([2]) EFT L 204 af 11.8.2000, s. 1.

▼B

Producenter, hvis individuelle referencemængde for direkte salg er 5 000 kg eller derover, skal også føre regnskab over mælk og mejeriprodukter, som er blevet produceret, men hverken solgt eller overdraget.

Medlemsstaterne kan fastsætte mere detaljerede bestemmelser. ◄

De opbevarer også lister over de dyr, som anvendes til mælkeproduktion på bedriften, jf. artikel 7 i forordning (EF) nr. 1760/2000, samt bilag, der gør det muligt at kontrollere lagerregnskabet, så disse lister og bilag kan stilles til rådighed for myndighederne.

KAPITEL V

MEDDELELSER

Artikel 25

Meddelelser om fordelingen mellem leverancer og direkte salg

1. Inden den 1. juli 2004 giver medlemsstaterne Kommissionen meddelelse om, hvordan de individuelle referencemængder, der er fastsat i henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1788/2003, fordeler sig på leverancer og direkte salg, eventuelt omregnet i henhold til artikel 4, stk. 2, i nærværende forordning.

▼M4

2. I overensstemmelse med artikel 69, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1234/2007 giver medlemsstaterne hvert år inden den 1. februar Kommissionen meddelelse om følgende:

a) de mængder, der efter anmodning fra producenterne er blevet definitivt omregnet mellem individuelle kvoter for leverancer og direkte salg

b) fordelingen mellem leverancer og direkte salg af den kvote, der er tilført den nationale reserve i overensstemmelse med artikel 71, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1234/2007 med virkning fra den 1. april i den pågældende 12-månedersperiode.

▼B

Artikel 26

Spørgeskema

1. Inden den 1. september hvert år sender medlemsstaterne Kommissionen et spørgeskema som vist i bilag I i behørigt udfyldt stand, jf. artikel 8, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 1788/2003.

Portugal giver ved udfyldelsen af spørgeskemaet supplerende oplysninger, så der ved afgiftsberegningen kan sondres mellem den kontinentale del af landet og Azorerne i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 1453/2001 ([1]).

2. Hvis bestemmelserne i stk. 1 ikke overholdes, tilbageholder Kommissionen i medfør af artikel 14 i Rådets forordning (EF) nr. 2040/2000 ([2]) skønsmæssigt et beløb i forskuddene på konteringen af de pågældende medlemsstaters landbrugsudgifter. Dette beløb er lig med den afgift, der skal betales for en teoretisk overskridelse af den pågældende samlede referencemængde, og beregnes således:

a) Fremlægges spørgeskemaet ikke senest den 1. september eller mangler der oplysninger, der er væsentlige for beregningen af afgiften, er procentsatsen for den teoretiske overskridelse 0,005 % pr. uge, forsinkelsen varer.

([1]) EFT L 198 af 21.7.2001, s. 26.
([2]) EFT L 244 af 29.9.2000, s. 27.

▼B

b) Konstateres det, at summen af de mængder, der er leveret eller solgt direkte, og som er meddelt ved de i stk. 3 i denne artikel fastsatte ajourføringer, afviger mere end 10 % fra de oprindelige oplysninger i spørgeskemaet, er procentsatsen for den teoretiske overskridelse 0,05 %.

3. Hvis oplysningerne i spørgeskemaet ændres, bl.a. efter den i artikel 18 til 21 fastsatte kontrol, sender den pågældende medlemsstat Kommissionen et ajourført spørgeskema inden den 1. december, 1. marts, 1. juni og 1. september hvert år.

Artikel 27

Andre meddelelser

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de foranstaltninger, de har truffet for at anvende forordning (EF) nr. 1788/2003 og nærværende forordning, samt eventuelle ændringer af disse foranstaltninger senest en måned efter deres vedtagelse. Hvis der træffes foranstaltninger i henhold til artikel 16, 17 og 18 i forordning (EF) nr. 1788/2003 eller til artikel 7 i nærværende forordning, vedlægges meddelelsen en begrundelse for de trufne foranstaltninger og formålet med dem.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilken eller hvilke metoder der i forbindelse med nærværende forordning er anvendt til at måle masse eller eventuelt omregne rumfang til masse, begrundelsen for de valgte koefficienter og de præcise omstændigheder i forbindelse med deres anvendelse samt eventuelle senere ændringer af dem.

3. Inden den 1. september 2004 sender medlemsstaterne Kommissionen en kort rapport om, hvordan de forvalter de nationale referencemængder, og inden den 1. september hvert af de følgende år en ajourført rapport, såfremt ordningen ændres.

Rapporten skal indeholde en beskrivelse af den aktuelle situation, især hvad angår de foranstaltninger, der vedtages i forbindelse med midlertidig overdragelse, overdragelse sammen med jord, andre særlige overdragelsesforanstaltninger, omfordeling af uudnyttede mængder og anvendelse af den nationale reserve.

▼M4

4. Hvert år inden den 1. oktober sender hver medlemsstat Kommissionen en rapport om udnyttelsen af kvoterne og opkrævningen af afgifter for den 12-månedersperiode, der slutter den 31. marts det samme kalenderår. Rapporten skal indeholde oplysninger om omfordelingen af uudnyttede kvoter, herunder om det antal producenter, som kvotemængderne er blevet omfordelt til, og grundlaget for de tildelte mængder. I rapporten oplyses i givet fald antallet af producenter, der bidrager til betalingen af tillægsafgiften, og antallet af eventuelle sager, hvor man ikke har fundet det muligt at opkræve skyldige beløb, fordi producenterne ikke har kunnet betale eller er gået konkurs. Inden den 1. december sender medlemsstaterne Kommissionen en ajourført rapport, der indeholder de seneste nye oplysninger. Hver efterfølgende rapport skal ajourføre situationen med hensyn til opkrævning af eventuelle tillægsafgifter, der i tidligere rapporter blev angivet som udestående.

▼B

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 28

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 1392/2001 ophæves.

▼B

Den anvendes dog fortsat for perioden 2003/04 og om fornødent for tidligere perioder, medmindre andet følger af Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag III.

Artikel 29

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. april 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG I

Årligt spørgeskema om den afgiftsordning for mælk og mejeriprodukter, der blev indført ved forordning (EF) nr. 1788/2003

ANVENDELSESPERIODE: MEDLEMSSTAT:

1. **Leverancer**

1.1. Antal godkendte opkøbere:

heraf opkøbersammenslutninger:

1.2. Summen af tildelte individuelle referencemængder for leverancer inden medregningen af mængderne i punkt 1.4 (kg)

1.3. Antal producenter, der har foretaget leverancer:

heraf producenter, der også råder over en referencemængde for direkte salg:

1.4. Antal midlertidige omregninger af referencemængder, der er anmodet om efter artikel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1788/2003

— leverancer til direkte salg og de pågældende mængder (kg)

— direkte salg til leverancer og de pågældende mængder (kg)

1.5. Gennemsnitligt referencefedtindhold (*)

1.6. Mængder leveret mælk (kg)

1.7. Leverancernes gennemsnitlige reelle fedtindhold (g/kg)

▶(1) 1.8. Tilpasning af leverancer i forhold til fedtindholdet:

a) leverede mængder, der er blevet opjusteret (kg)

b) samlede opjusterede mængder (kg)

c) leverede mængder, der er blevet nedjusteret (kg)

d) samlede nedjusterede mængder (kg). ◀

1.9. Antal tilfælde af midlertidig overdragelse af referencemængder pr. 31. marts og berørte mængder (kg)

1.10. Uudnyttede referencemængder inden eventuel omfordeling (kg)

1.11. Antal producenter, der har nydt godt af artikel 13, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1788/2003:

— tilbagebetalte beløb (national valuta):

— beløb, der er tildelt til finansiering af foranstaltninger som nævnt i artikel 18, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1788/2003 (national valuta)

2. **Direkte salg**

2.1. Summen af tildelte individuelle referencemængder for direkte salg inden medregningen af mængderne i punkt 1.4 (kg):

2.2. Antal producenter:

2.3. Mængder mælk og mælkeækvivalent, der er solgt direkte (kg):

heraf mejeriprodukter i mælkeækvivalent (kg):

heraf

— fløde og smør:

— ost:

— yoghurt:

— andet:

(*) Vejet gennemsnit af de individuelle referencefedtindhold, jf. artikel 9, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1788/2003.

▶(1) M4

▼B

2.4. Uudnyttede referencemængder inden eventuel omfordeling (kg)

2.5. Antal producenter, der har nydt godt af artikel 18, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1788/2003 (national valuta):

— tilbagebetalte beløb (national valuta)

— beløb, der er tildelt til finansiering af foranstaltninger som nævnt i artikel 13, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1788/2003.

▼B

BILAG II

Referencerentesatser som omhandlet i artikel 15, stk. 2

— For medlemsstaterne i euroområdet

EURO interbank borrowing offered rate (EURIBOR)

— For Danmark

Copenhagen interbank borrowing offered rate (CIBOR)

— For Sverige

Stockholm interbank borrowing offered rate (STIBOR)

— For Det Forenede Kongerige

London interbank borrowing offered rate (LIBOR)

— For Cypern

Nicosia interbank borrowing offered rate (NIBOR)

— For Tjekkiet

Prague interbank borrowing offered rate (PRIBOR)

— For Estland

Tallinn interbank borrowing offered rate (TALIBOR)

— For Ungarn

Budapest interbank borrowing offered rate (BUBOR)

— For Litauen

Vilnius interbank borrowing offered rate (VILIBOR)

— For Letland

Riga interbank borrowing offered rate (RIGIBOR)

— For Malta

Malta interbank borrowing offered rate (MIBOR)

— For Polen

Warsaw interbank borrowing offered rate (WIBOR)

— For Slovenien

Slovenian interbank borrowing offered rate (SITIBOR)

— For Slovakiet

Bratislava interbank borrowing offered rate (BRIBOR)

▼B

BILAG III

Sammenligningstabel

Denne forordning	Forordning (EF) Nr. 1392/2001
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	—
Artikel 3	—
Artikel 4	—
Artikel 5	—
Artikel 6	Artikel 2, stk. 1 og 2
Artikel 7	Artikel 3
Artikel 8	Artikel 5
Artikel 9	Artikel 4
Artikel 10	—
Artikel 11	Artikel 6
Artikel 12	Artikel 2, stk. 3
Artikel 13	Artikel 7
Artikel 14	—
Artikel 15	Artikel 8
Artikel 16	Artikel 9
Artikel 17	Artikel 11, stk. 1
Artikel 18	—
Artikel 19, stk. 1	Artikel 12, stk. 1
stk. 2	—
stk. 3	Artikel 12, stk. 2
Artikel 20	—
Artikel 21, stk. 1 og 2	Artikel 11, stk. 3
Artikel 22	Artikel 12, stk. 2
Artikel 23	Artikel 13
Artikel 24	Artikel 14
Artikel 25	Artikel 15, stk. 1, litra c)
Artikel 26	Artikel 15, stk. 1, litra e), stk. 2 og 3
Artikel 27	Artikel 15, stk. 1, litra a), b), d) og f)
Artikel 28	Artikel 16
Artikel 29	Artikel 17
Bilag I: Årligt spørgeskema	Bilag I
Bilag II: Referencerentesatser	Bilag II
Bilag III: Sammenligningstabel	Bilag III